

**ARBEITARRÄVEN
I MÅNEDLEMMAR!**

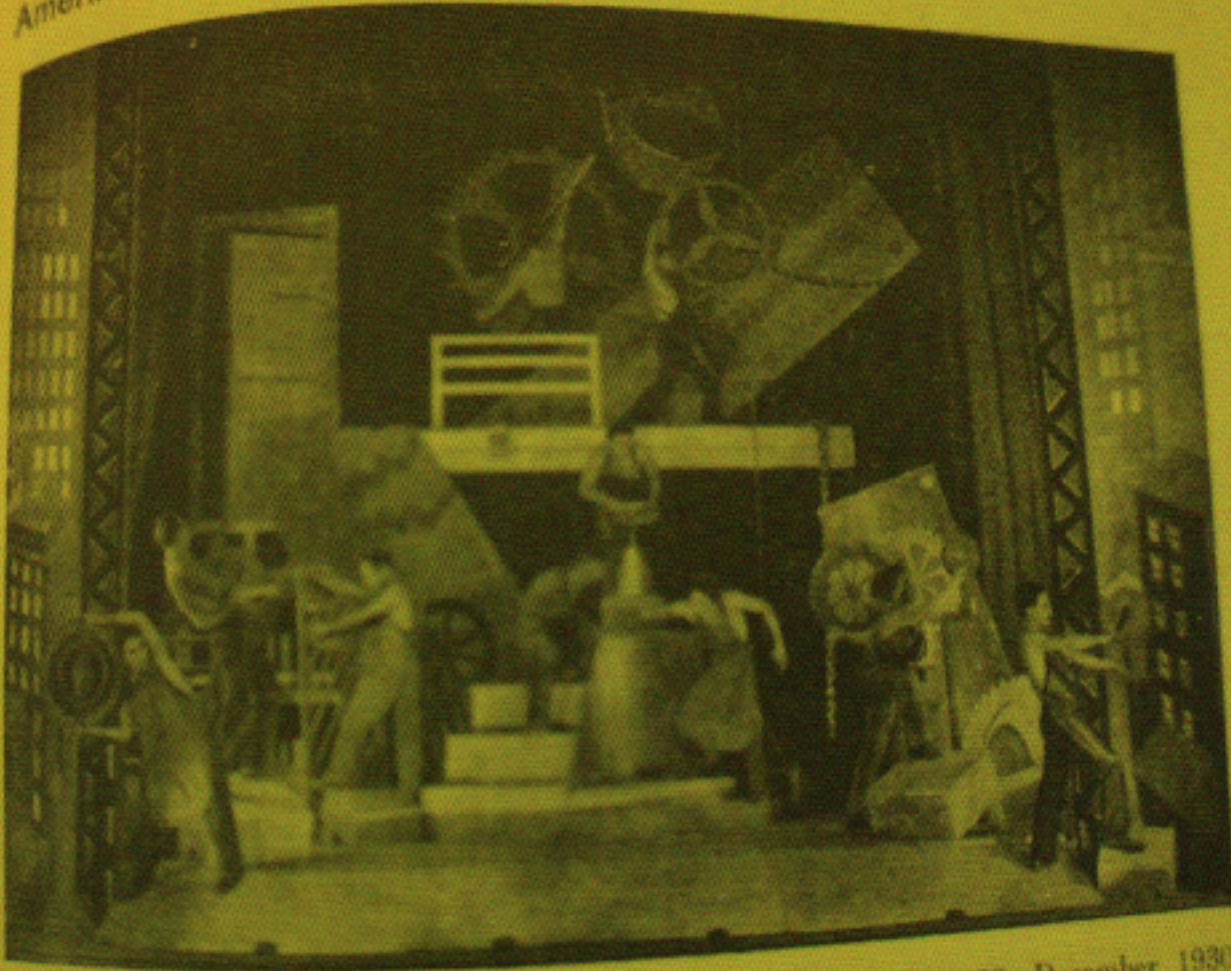

Stephan

Dillemuth

→ 11 feb-27 mars 2016 ←

Amerika

New York, 29. Dezember 1930.

Liebe Genossen!

Ihr könnt Euch kaum ein Bild von unserer Freude machen, als wir die Nachricht erhielten, daß wir nicht allein auf dem Feld des Arbeitertheaters stehen. Nachdem wir Europa durchgesehen haben, sehen wir natürlich über unsere

Stephan Dillemath är född i Hessen och bor numera i Bad Wiessee, Bavaria Tyskland. Han undervisar på Akademie der Bildenden Künste i München. Tidigare utställningar inkluderar *The DAMNED* på Reena Spaulings Fine Arts/New York, 2015; *Neueröffnung* på Nagel/Draxler Galerie/Cologne, 2015; *Öffentliche Verkehrsmittel* på Secession/Wien, 2012; *1st Retrospective* på Uma Certa Falta de Coerência/Porto, 2011; *The Hard Way to Enlightenment* på Transmission Gallery/Glasgow, 2010; *You Have Been Misinformed* (tillsammans med Nils Norman) på RSFA/NY, 2008. 2013 gjorde han en performance kväll på Index Foundation i Stockholm. *Arbetarrevyn söker medlemmar* är Dillemaths första utställning i Stockholm.

För mer information:

www.workerstheatre.societyofcontrol.com

Workers Variety Show Looks for Members! Events Programme

Tuesday 16 February 6-9pm
Konsthall C, Cigarrvägen 14, Hökarängen T-bana.
Women's Day Off : Banner Making

Join Jenny and Jens in making a banner for this year's International Women's Day. Inspired by their research project Womens' Day Off exploring a women's strike that happened in Iceland in 1975, Konsthall C hope to use the banner in marches over the year supporting workers' rights and gender equality.

Tuesday 15 March 6.30pm

Konsthall C samarbete med Film i Samtidskonsten (FIS) fortsätter med en visning av Bertolt Brech`s film *Kuhle Wampe*, eller, *Vem äger världen?* Filmen producerades 1932 och vald av Stephan Dillemath. *Kuhle Wampe* berättar om den stigande arbetslösheten och fokuserar på en av Arbetarteaterns Agit-prop-trupper. Truppen dokumenterades på film strax före agit-prop-rörelsen nedgången när andra världskriget bröt ut.

Tack till Film i Samtidskonsten och Praesens Film.
Programmet framförs i samarbete med ABF Stockholm.

En kort beskrivning av arbetarteaterns historia

Stephan Dillemuth

Under 1860-talets Tyskland grundade arbetare flera studiecirklar, några under namnet *Kooperativ för förvärv och ökning av intellektuellt kapital*. Ledarna för rörelsen hoppades att kapitalisterna inte skulle våga fortsätta betala utsagningslöner till arbetarna när de hade utbildat sig.

Flera av arbetarföreningarna, såsom Allgemeine Deutsche Arbeiterverein (ADAV) grundades på Lasalles idéer (Lasalle var en aristokrat som agiterade för arbetarna, men som avfärdades som en Dandy av vänsterrörelsen) som menade att självhjälp (Selbsthilfe) inte var en fungerande metod för att förbättra arbetarklassens villkor. De ansåg inte att orsaken till arbetarnas fattigdom låg hos arbetarklassen själv. Andra organisationer, som Vereinstag Deutscher Arbeitervereine (VDAV) såg istället självhjälp som den enda möjliga vägen till att förbättra arbetarnas villkor.

Arbetarteatern använde sig till en början av former som de hämtade från den borgliga amatörteatern men höll sig sedan borta från överklassens teatrar och publik och fokuserade istället på samhällets arbetarklass. *Tableaux Vivants* (levande bilder) var inte ovanligt, ofta varsamt poserade och teatralt ljussatta, där skådespelarna varken talade eller rörde sig under föreställningen. En annan vanlig form var att göra *festival-produktioner* vars ursprung i medeltidens mysteriespel och renässansens festivaler, firade en särskild historisk händelse på en viss dag. Spelen förutsåg ofta en efterlängtdad seger och på scenerna visades visioner om en bättre framtid. Spelens visionära framtidsloften baserade på tillbakablickar i historien och byggde på starka motsättningar mellan stridande parter.

Det började enkelt. När Karl Marx publicerade *Das Kapital* 1867, studerade J.B.v. Schweitzer den noggrant och publicerade sina texter i tidningen Social-Demokrat. För att förenkla Marx komplicerade texter och göra dem tillgängliga för tidningens läsare skrev Schweitzer om delar av artikeln till en dialog mellan två karaktärer. Texten som kallades *Schlingel* var i början inte tänkt som en teaterföreställning. Men eftersom texten var lång och vissa stycken teoretisk gav Schweitzer ut en bearbetad version för scenframträdanden. (Stycket är trots detta mer av ett slags *Lesedrama* (läst drama) eller bildnings-drama, och var tänkt att läsas upp snarare än ageras. Den framfördes ofta som en del av en längre kväll med olika uppläsningar). Fram till 1878 var detta den enda ansatsen till att göra Marx ekonomiska teorier tillgängliga för arbetare. Föreställningarna introducerade fler till Marx idéer än boken, som till en början sålde väldigt dåligt, 1867 hade endast

A Short History of the Early Workers' Theatre

Stephan Dillemuth

In 1860's Germany, several educative clubs for workers started up, some of which called themselves: Co-operatives for the acquisition and increase of intellectual capital. It was the hope of the various leaders of this movement that once workers educated themselves, the capitalists could no longer dare to offer them such exploitative wages.

Whilst some workers' clubs, like the Allgemeine Deutsche Arbeiterverein (ADAV), which was based on Lasalle's ideas (Lasalle was an aristocrat who agitated on behalf of the workers, but who was dismissed by the left wing politicians as a mere dandy), considered Selbsthilfe (self-help) as unsuitable for the betterment of workers' living conditions, (they argued that the cause for impoverishment did not lie within the working class itself). Other organisations, like the Vereinstag Deutscher Arbeitervereine (VDAV) saw self-help as the only possible way out of the dilemma.

Workers' Theatres avoided upper class amateur theatre and its audiences, and instead shifted the emphasis entirely to the lower classes of society, whilst (in the beginning) adapting forms of courtly and bourgeois amateur theatre for their own needs. For example, Tableaux Vivants (Living Images) were a common feature of the Workers' Theatre. These 'living pictures', played by characters frozen in position to depict a particular scene, were often carefully posed and theatrically lit. Throughout the duration of the display, the characters did not speak or move. Another form adapted by the Workers' Theatre was found in so-called Festival Productions. These had their origin in the medieval mystery plays, or in festivals of the Renaissance, where a certain historical event was celebrated on a given day. Often such plays would anticipate the awaited victory and put visions of a better future on to the stage. The plays thrived on a strong sense of dualism, expressed in the form of hostilities between opposing historical parties, as well as in the juxtaposition of a backward-looking interpretation of history with visionary promises of the future.

But all these varying forms of Workers' Theatre started out quite simply. When the first volume of Karl Marx's Das Kapital was published in 1867, Mr J.B.v. Schweitzer studied it thoroughly and published the results in the newspaper Social-Demokrat. In order to make the text's more difficult thoughts comprehensible to the newspaper's readers, he used the form of a dialogue, or a disputation between two characters. This written debate, called Schlingel was not originally

100 böcker beställts men 1871 hade merparten av första utgåvans 1000 exemplar sålts. Vid den tidpunkten hade *Schlingel* framförts minst 15 gånger, vilket betyder att mellan 1500 - 3000 personer, för första gången hört om *Das Kapital* teorierna vid dessa scenframföranden.

De långa och argumenterande debatterna var förmodligen inte särskilt roliga. De var enkla uppläsningar, lätt förklädda med teatrala medel. De retoriska och didaktiska texterna var användbara för propaganda, men innehöll inte så mycket handling som gav någon direkt underhållande föreställning. Otto Walster förhåll sig till dessa problem i sin komedi *En misslyckad agitator, eller fastighetsfrågan*. Den innehöll politiska debatter och tal, men bara i viss utsträckning – syftet var istället tillgodose behovet av underhållning – utan att undvika den politiska debatten. Pjäsen sattes tyvärr sällan upp i Tyskland, men gavs ut i St. Louis 1877, och framfördes samma år av en arbetarteater i New York. Tyska arbetarföreningar i USA hade sina egna tidningar och liknande festivaler som hos de tyska föreningar. *Volksbote* i Chicago rapporterade om en stor *Tableaux Vivant* som hade framförts för 2500-3000 påhejande arbetare under 1880-talet.

Socialistiska aktiviteter blev förbjudna i Tyskland under 1880-talet när serie anti-socialistlagar "Sozialistengesetze" infördes 1878. Det ledde till grundandet av föreningar som påstods främja kultur och sport som ett sätt att dölja sina politiska aktiviteter. I dessa föreningar kunde arbetare träffas informellt vilket ledde till en gemenskap som sträckte sig utanför partipolitiska krav och kulturellt toppstyrda agendor.

Enligt Peter von Rüdens bok *Sozialdemokratisches Arbeitertheater (1848-1914)* utvecklade arbetarna i dessa klubbar ett eget föreställningsformat *Bunter Abend* (färgstark afton). *Bunter Abend* tillät olika föreställningsformat: sång, dans, skådespeleri, tableaux vivants, uppläsningar, kungörelser... Det här gjorde att både enskilda personer och grupper kunde vara med, eftersom alla uppträdde utifrån sina egna förmågor och färdigheter.

Mellan 1880 och 1900 var den här teaterformen - av och för arbetare - populär hos arbetarna själva, och fungerade också som ett viktigt hjälpmedel för arbetare att utbilda sig själva (inom språkkunskap, retorik och uttal).

Medan staten såg framträdandena som farliga protester, som de censurerade och förbjöd, så ansåg socialistpartierna att föreställningarna var bortkastad tid. Istället ville socialistpartierna att arbetarna skulle engagera sig direkt i politiskt arbete och läsa tyska klassiker – som kan ses som ett sätt att gynna en borgerlig och kanoniserad förståelse av kultur.

År 1890 och framåt blev det tyska systemet med *Volksbühne* (folkscen) en allvarlig konkurrent till arbetarnas självorganiserade teatrar. På de här scenerna framställde "professionella" författare och skådespelare arbetarfrågor, ofta med tydlig dialekt och de avfärdade all form av agitation.

intended for the stage or live performance. Nevertheless, it began to be performed here and there as a piece in German workers' clubs. Because some of the text was too lengthy or theoretical, Schweitzer published a version adapted for the stage. (The piece nonetheless remained more of a Lesedrama or proclamation, and was intended to be read rather than to be acted on stage. It was often performed as part of a longer evening with a variety of different recitations.) Up until 1878, this was the only attempt to confront the workers with the relevancy of Marx's economic theory. More workers and functionaries were introduced to Marx's ideas through these performances than through the book itself. Das Kapital sold very badly to begin with, in 1867, only 100 copies had been ordered, although by 1871, most of the 1st edition of 1000 was sold. But by that time, the Schlingel had been performed at least 15 times, consequently about 1500 to 3000 people had learnt about the important theories of Das Kapital for the first time through the performance.

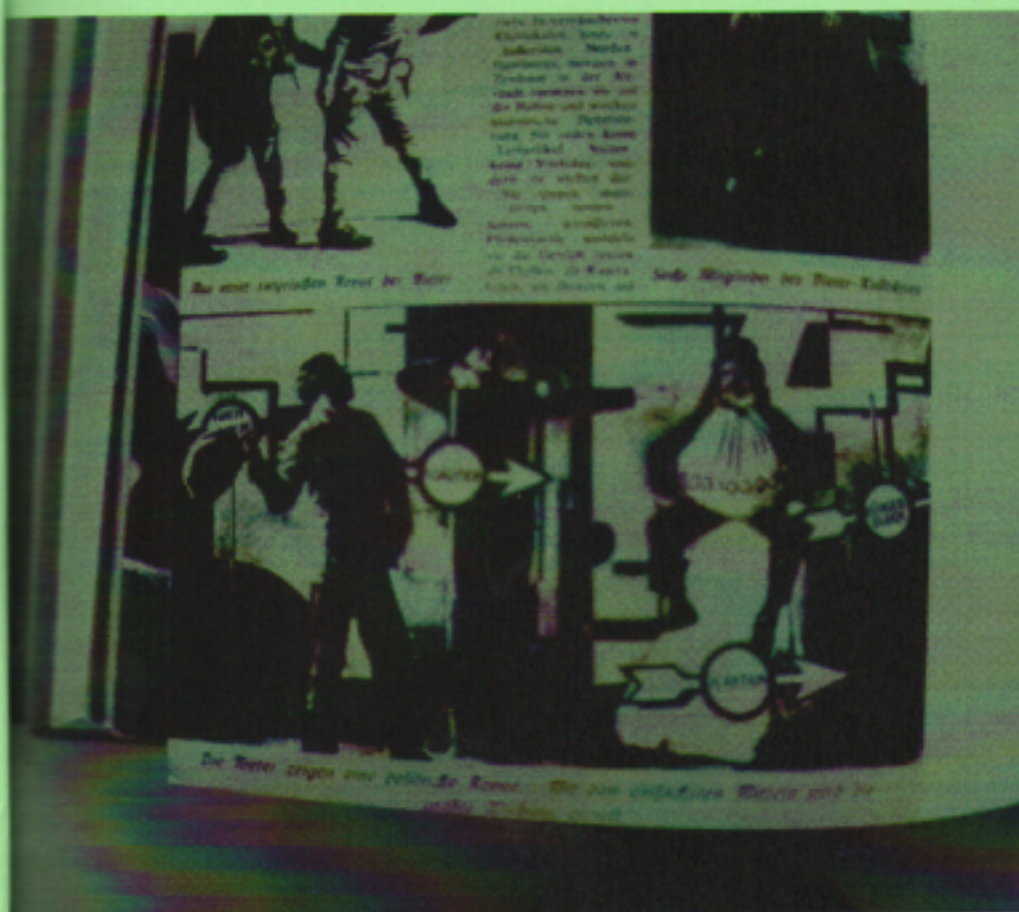
However, long and argumentative debates were not particularly entertaining. The Schlingel offered a more straightforward reading, slightly disguised with theatrical means. It's rhetoric and didactic literature was useful for purposes of agitation, but it included no action that could guarantee an entertaining stage play. Otto Walster considered these problems in the play, An Unsuccessful Agitator, or the Question of Real Estate, where he wrote an effective comedy, that still included political debates and speeches, but only to a certain extent. Satisfying the need for entertainment was the major concern here; however, the piece did not in any way neglect actual political debates. Unfortunately, the play was not often performed in Germany. It was however published in 1877 in St Louis and performed by a New York Workers' Theatre in the same year. German workers' clubs in the United States had their own newspapers and the structure of their festivals was similar to that of the clubs in Germany. The Volksbote in Chicago reported a huge Tableaux Vivant that was performed in front of some 2500-3000 cheering workers in the 1880's.

Due to the Sozialistengesetze (the anti-socialist laws passed in 1878), socialist activities were banned in the 1880s. This led to a lot of coverup activities, e.g. the formation of clubs allegedly promoting a cultural and sportive agenda. Here workers could meet informally and develop forms of togetherness, also free of the demands of party politics, i.e. political or cultural topdown agendas. According to Peter von Rüdens' book Sozialdemokratisches Arbeitertheater (1848-1914), the workers initiated their own new format, that of the Bunte Abend (colourful evening) which allowed all sorts of performative formats next to each other: singing, dancing, acting, Tableaux Vivantes, recitals, proclamations... you name it!

This allowed everyone to contribute her or his very own skills to the performance as well as making individual and group contributions possible. Between 1880 and 1900, this type of 'theatre' by workers, for workers, was popular with

De var ursprungligen menade att locka till sig en arbetarpublik men rörde sig snart mer mot underhållning och lockade till sig en ny klass av lägre tjänstemän med hjälp av mer eller mindre populistiska och socialt orienterade produktioner. Istället för att skapa fria teatrar, där tanken var att underhålla och samtidigt bilda både sig själva och andra (utbildning och agitation) lockades arbetarna genom underhållning som byggde på bourgeois ramverk.

Men små grupper fortsatte trots detta följa arbetarföreningarnas tidigare, med mer vänsterorienterade strategier. De blev senare viktiga modeller för 1920-talets "agit-prop-trupper". En av de första professionella agitationstrupperna var Boreslav Strzelewicz "Gesellschaft Vorwärts" (Samhället framåt), en liten grupp på tre personer som turnerade runt bland arbetarföreningar, teatrar och festivaler. Deras program innefattade sånger och poesiuppläsningar men även korta farsor

och komedier, de flesta skrivna av Strzelewicz själv. Truppen kunde snabbt reagera på lokala händelser på platserna de besökte och på så vis kommentera samtida politiska händelser i sitt program. För att tilltala publiken mer direkt lämnades namn och platser ofta öppna i manus för att fyllas i på den nya platsen. Till exempel löd en av deras titlar: *Trots polisnärvaro översvämmades XX med pamfletter nästa morgon*. "XX" kunde ersättas med passande namn från den region som gruppen besökte. Gruppens medlemmar använde ofta vardagliga scenkläder, som till exempel polisuniformer, för att iscensätta publikens vardagliga problem.

Gesellschaft Vorwärts var verksamma fram till 1914. Deras sånger, dikter och farsor var mer emotionella, fulla av patos och inte i första hand instruktiva och informativa. Arbetet var inte politiskt på ett agiterande sätt, men deras idé kring Bunter Abend eller en revy med många

the workers themselves and also an important tool for self-education (in language, rhetoric and articulacy). Yet, whilst the state authorities regarded them as highly dangerous agitation and therefore censored and banned the performances. The soon again official Socialist parties considered these theatres to be a waste of time, and thus advised that the workers better engage in straight forward political work, and/or reading the german 'classics' - thus promoting a bourgeois and canonised idea of culture

From 1890 onwards, the movement of the German system of Volksbühne (people's stage) became a highly dangerous competitor to the self-made theatres of the workers. Here 'professional' writers and actors were illustrating workers topics and often used marked dialect. These stages were worked professionally and dismissed the concept of agitation. Originally intended to attract a workers audience their aim moved towards entertainment and to attempt to attract a new class of low wage white collar workers with more or less populist and socially oriented productions. Instead of making an independent theatre, with the idea of entertaining and educating themselves and others (education & agitation), the workers were to be attracted by entertainment alone in the framework of bourgeois senti-ment.

Nonetheless, smaller groups maintained the earlier, more left wing approaches of the first workers' clubs. They became important models for the development of the Agitprop (Agitation and propoganda) troupes in the 1920s. One of the first 'professional agitation troupes' was Boreslav Strzelewicz's Gesellschaft Vorwärts (progress society), a small troupe of 3 people who toured different workers clubs, theatres and festivals. Their programme included songs and poetry recitals, but also short farces and comedies, most of them written by Strzelewicz himself. The troupe could react quickly to local events in the places they visited, and incorporate current political developments immediately into their programme. In order to address their audience more directly, names and locations were left open in their scripts to be filled in on arrival at the location. For example, one of their titles read: Despite the presence of the police, XX was swamped with pamphlets on the following morning. The "XX" could be filled in with names appropriate to the region the troupe was currently visiting. The troupe members themselves often used everyday costumes like police uniforms in order to insert themselves into their audiences' daily problems.

The Gesellschaft Vorwärts stayed together until 1914. Their songs, poems and farces were not primarily instructive and informative but tended to be more emotional and full of pathos. Their work was not strictly political and agitative, but nevertheless, their idea of a Bunte Abend or a Revue with a variety of different acts provided an entertaining structure for propagating socialist issues. Such a Nummernprogramm (or, varied programme) could free itself from the 'unity of action' demanded by classical bourgeois theatre. News and other printed matter of political relevance just needed to be put into the form of

100 böcker beställts men 1871 hade
av första utgåvan

a dialogue or worked into a montage. Thus the
troupe paved the way to the political Revue which
developed in the years following the First World
War.

olika akter gav en underhållande struktur för
att föra fram socialistiska frågor. Ett sådant
Nummernprogramm (eller varierat program)
frigjorde sig från den borgerliga teaterns krav på
enhetlig handling. Nyheter och andra trycksaker
av politisk relevans behövde bara skrivas om till
dialog eller bearbetas in i uppsättningen och på
så sätt banade den väg för den politiska revyn
som utvecklades under de första åren efter första
världskriget.

It is possible to trace the development of epic
theatre from the early proletarian festivals and the
Bunte Abende or, social nights of the 'workers'
(self-) help' through to the variety-programming
of the troupe Vorwärts and chorus chants.
Continuing this trajectory you are taken right up
to the more widely known theatre of 1920/30s.
the Proletkult troops and Agitprop, as well as the
revolutionaries of the bourgeois theatre, Piscator
and Brecht.

Man kan spåra det episka dramats utveckling
från de tidiga proletära festivalerna och Bunter
Abende (sociala kvällar) hos "arbetarnas (själv-)
hjälp", via varieté-programmen hos Vorwärts-
truppen och körramsor, hela vägen till 1920- och
30-talens mer välkända teater, med Proletkult-
trupper och Agitprop, och den borgerliga teaterns
revolutionärer – Piscator och Brecht.

Som nya ambulansförare kände vi oss hjälplösa
när vi behövde ta hand om en 3 veckor gammal
död kropp. Vi var tillslut tvungna att ringa efter
hjälp från mer erfarna förare.
Tableaux Vivant av Arbetarrevyn söker
medlemmar!

As junior ambulance, we felt very helpless when
we had to take care of a 3 week dead body. We had
to call the seniors to help us.
Tableaux Vivant by: Workers' Variety Show Looks
for Members!

CASTING

100 böcker beställts men 1871 hade
av första utgåvan

olika akter gav en underhållande struktur för
att föra fram socialistiska frågor. Ett sådant
Nummernprogramm (eller varierat program)
frigjorde sig från den borgerliga teaterns krav på
enhetlig handling. Nyheter och andra trycksaker
av politisk relevans behövde bara skrivas om till
dialog eller bearbetas in i uppsättningen och på
så sätt banade den väg för den politiska revyn
som utvecklades under de första åren efter första
världskriget.

Man kan spåra det episka dramats utveckling
från de tidiga proletära festivalerna och Bunter
Abende (sociala kvällar) hos "arbetarnas (själv-)
hjälp", via varieté-programmen hos Vorwärts-
truppen och körramsor, hela vägen till 1920- och
30-talens mer välkända teater, med Proletkult-
trupper och teater, och den borgerliga teaterns
revolution

a dialogue or worked into a montage. Thus the
troupe paved the way to the political Revue which
developed in the years following the First World
War.

It is possible to trace the development of epic
theatre from the early proletarian festivals and the
Bunte Abende or, social nights of the 'workers'
(self-) help' through to the variety-programming
of the troupe Vorwärts and chorus chants.
Continuing this trajectory you are taken right up
to the more widely known theatre of 1920/30s.
the Proletkult troops and Agitprop, as well as the
revolutionaries of the bourgeois theatre, Piscator
and Brecht.

Som nya ambulansförare kände vi oss hjälplösa
när vi behövde ta hand om en 3 veckor gammal
död kropp. Vi var tillslut tvungna att ringa efter
hjälp från mer erfarna förare.
Tableaux Vivant av Arbetarrevyn söker
medlemmar!

As junior ambulance, we felt very
we had to take care of a 3 week dead body. We
to call the seniors to help us.
Tableaux Vivant by: Workers' Variety Show Looks
for Members!

Konsthall C och Stephan Dillemuth sökte tidigare i år medlemmar till Arbetarrevyn 2016.

Vi sökte i en öppen inbjudan personer som ville vara med och dela sina arbetserfarenheter med andra arbetare som ett sätt att kollektivt utforska våra olika arbetsvillkor.

Under januari användes konsthallens lokaler för workshops där medlemmarna, Konsthall C och Stephan Dillemuth tillsammans utforskade arbetarteaterns rörelse och historia. Vi bjöd in till diskussionsforum, improviserade performanceövningar och kroppsavgjutningar och avslutade med en revykväll 30 januari. Kvällen var endast öppen för arbetarrevyns medlemmar.

Tre olika grupper deltog i Arbetarrevyn.

Workshop A (*Nattugglorna*)
samlades januari 18 / 19 / 20 kl. 16.00-22.00

Workshop B (*Helgråttorna*)
samlades januari 23 + januari 24 kl. 10.00-18.00

Workshop C (*Morgonfåglarna*)
samlades januari 25 / 26 / 27 kl. 10.00-16.00

Konsthall C and Stephan Dillemuth were earlier this year looking for members to join the making of a Workers' Variety Show.

We were, in an open call, looking for people to participate in the variety show and share their experience of work with other workers as a way to collectively understand our different working conditions.

During January, Konsthall C's space was used by the members, Konsthall C and Stephan Dillemuth as a space to together research the workers theatre movement and history. The theatre offered a discussion forum, improvised performance exercises and body casting techniques and ended with a variety show on the 30th of January. The evening was only open for the Workers Variety Show members.

There were 3 different option to join the workshop, which got together on the variety evening and performed for each other.

*Workshop A (The Night Owls)
met on January 19 / 20 / 21, 16.00 - 22.00*

*Workshop B (The Weekenders)
met on January 23 + January 24, 10.00 - 18.00*

*3) Workshop C (The Early Birds)
met on January 25 / 26 / 27, 10.00 -16.00*

Once upon a time there was a worker and he had a family of co-workers.

This particular worker was working very hard for his family of co-workers.

He had several jobs throughout the day.

He started ~~his~~ the morning on his first job:

(Now I need your help and imagination... what was his first job for the day?)

After lunch he started on his second job:

(Paper...)

And what was his 3rd job?

Now you understand that he was very hard working.

Now you also understand that the day had turned to night.

It was time for the worker to go home to his family of co-workers.

It was a long walk through the dark streets of the city.

(I need: one worker
a city of sounds / noise
three people making
a mysterious mood tune)

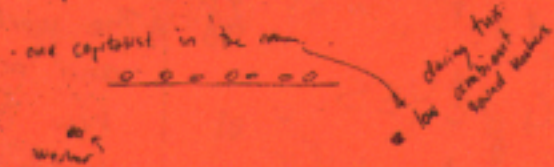
When the worker walked through the city he heard:

- Hey, worker

He looked around but couldn't at first see anyone.

- Hey, worker

He turned around and saw ~~there~~ a man. Little did he know that this was the capitalist.

WORKER

Capitalist:

Where are you going worker?

Home, to my family

Where do your family live?

At the end of this long street

See, I have never been there

Ah, it is a happy home.

My family is a spirited people.

See, do you mind working for me?

Now? No I have done so much work today.

I pay you.

(you hesitate...)

I pay you very much... YES.

And the worker said: yes
(ambience sound stop)

And the capitalist went to the worker's family of co-workers. At the end of this very long street.

And worker did another job.

It was breakfast time when the worker came back home to his family of coworkers. To his luck: it was his day off so he looked forward to a long rest from his long work.

But first he wanted some food.

CAPITALIST

4A

You: Where are you going worker?

Worker: ... to my family

Where do your family live?

... end of this street

I see, I have never been there

... bla bla... spirited people.

I see, do you mind working for me?

Now? (you nod yes) No I have done so much work today.

I pay you.

- the worker hesitates - (you)

I pay you very much

5.

The worker sat down.
(sitt vid gaveln alla
sån stå upp och stilla på
bunnen när han står)

Then he ~~toke~~ noticed that
something had changed.
At first he thought he
was tired. But
something had changed.

They said:

OUR BIG EARS
ARE FOR LISTENING
TO THE CRITIQUE
OF OUR WORK
SO, THAT WE CAN
IMPROVE IT

OUR BIG MOUTHS
ARE THERE
TO BE FED
SO WE ARE
STRONG FOR WORK.

They said:
OUR BIG EYES
ARE FOR LOOKING
AT OUR WORK
AND THE WORK OF
OTHERS
IN ORDER TO
EVALUATE THE WORK
AND PAY IT
ACCORDING TO
THE RULES OF EFFICIENCY

78
98

The worker listened
and accepted this
new truth that his
family of coworkers had
adopted.

Time went on
(captain sound) money...
... and time went on.

The esteem and spirit
of the family diminished.
They soon got depressed.

....
One day an enlightened
worker from another city
paid them a visit.
(can he stands / they sit...)

He said:

What big
eyes you have?

He said:

What big
ears you have?

He said:

What big
mouths you have?

said

... big eyes are
... see the
... how you
... fellow coworkers
... is paid differently
... differently.

They said:
OUR BIG EYES
ARE FOR LOOKING
AT OUR WORK
AND THE WORK OF
OTHERS
IN ORDER TO
EVALUATE THE WORK
AND PAY IT
ACCORDING TO
THE RULES OF EFFICIENCY

7B
9B

He said:
What big ears you've
got?

He said:
What big mouths
you've got?

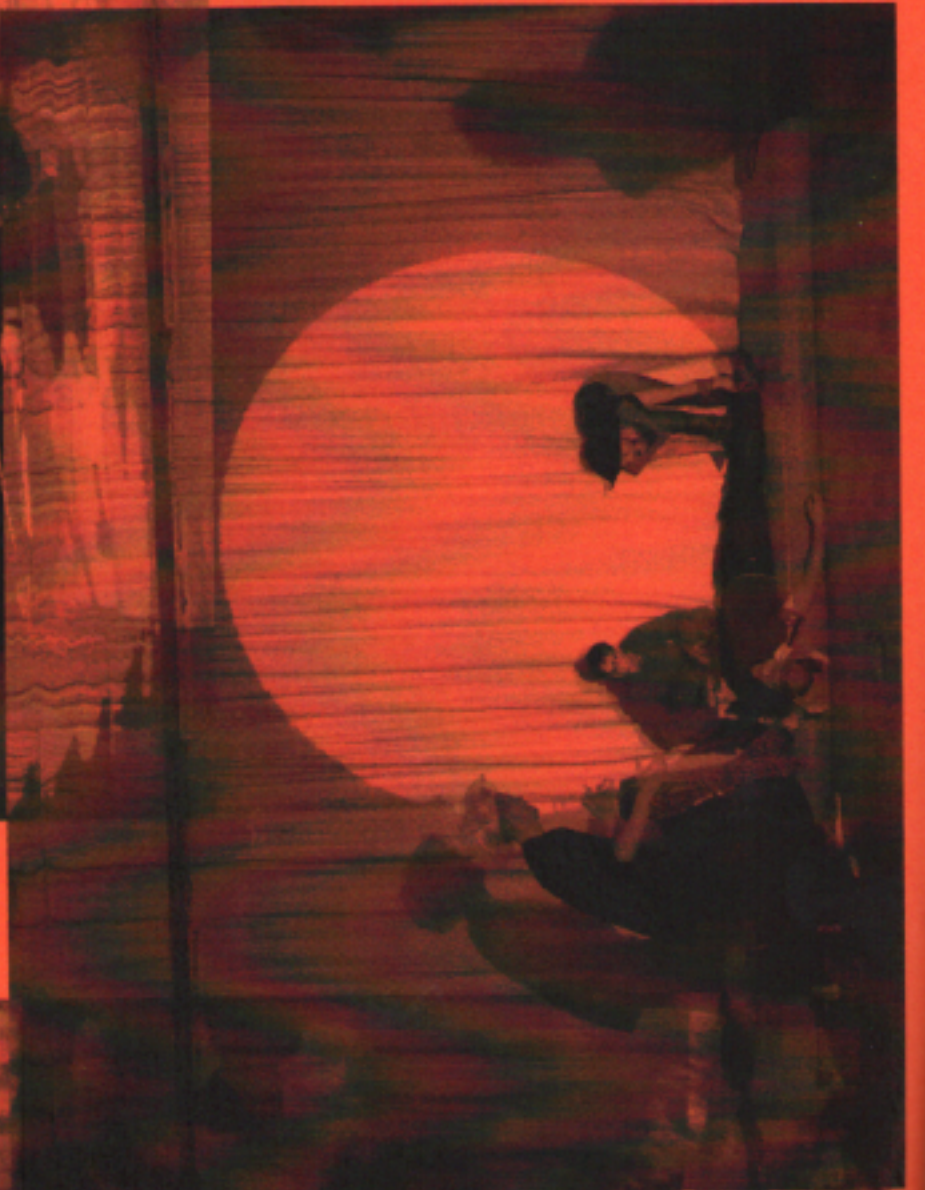
they answer
No, your big ears
are for listening to
your own desires and
for listening to the needs
of your fellow co-workers

they answer
No, your big mouths
are for speaking of
the injustice you have
seen and heard.

Now, my fellow coworkers
I believe there is someone
here not belonging to your
family.

With new energy
and revitalized perception
the family could clearly
see that they had
an un-invited guest.
(ambience AND ~~the~~ capitalist
sound)
In the corner (drag me
person to
the corner
crash on)
sat the
capitalist,
with piles of money ^{around}
around him. Money that
the workers had earned.
What were they going to do with
it?
of a sound... I film it. ^{what the} _{story ending}

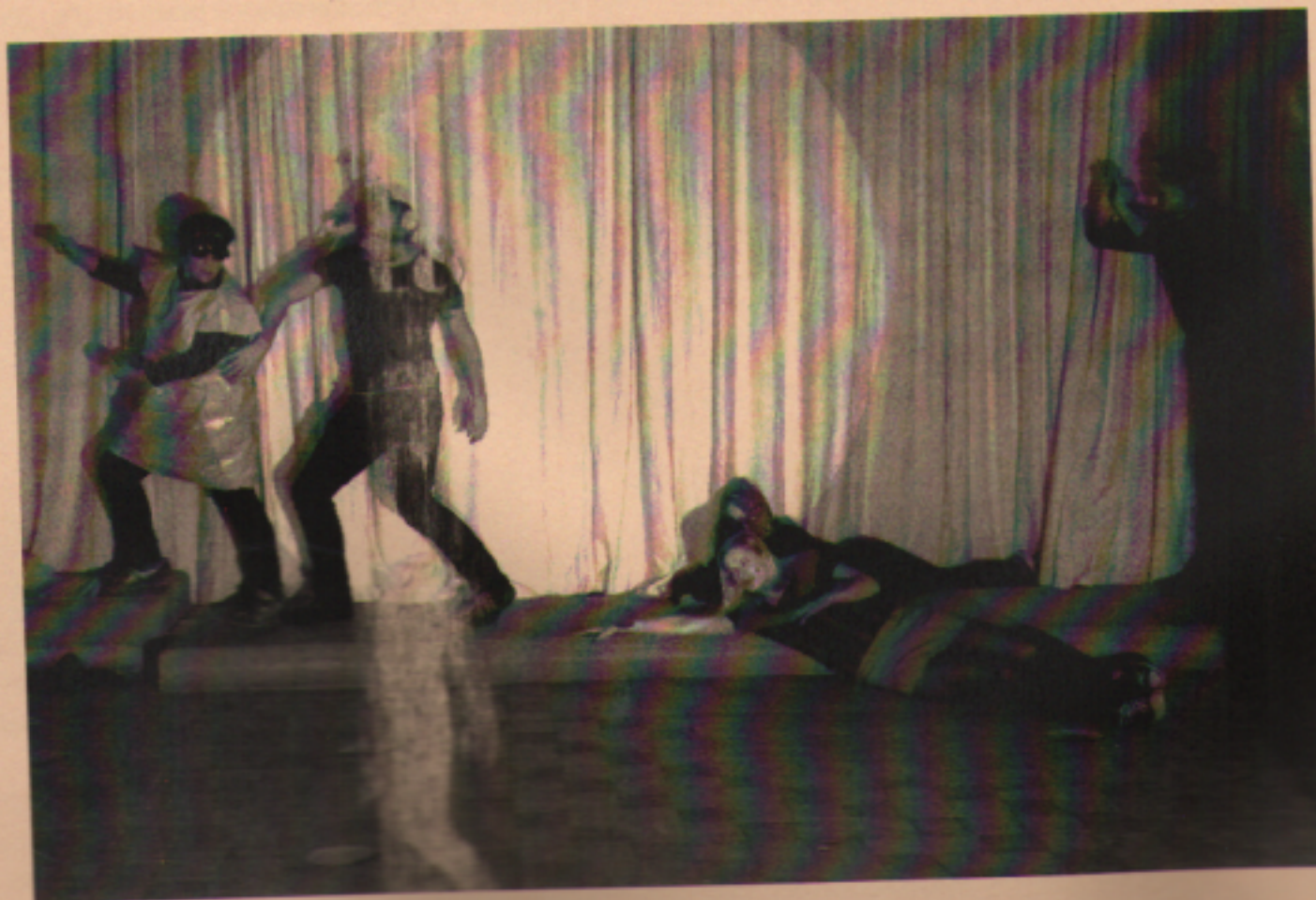

A recaptured atmosphere from a workplace where one coworker was dominating everyone else. This particular mood is reconstructed from my memory of the principal's helplessness to solve a conflict when the coworker had taken newly bought furniture intended for my classroom and had installed them in "her" section.

Tableaux Vivant

Arbetsrevyn söker medlemmar!

Arbetsrevyn söker medlemmar! - ett nyproducerat verk på initiativ av Stephan Dillemoth.

Under januari månad har Stephan Dillemoth omvandlat konsthallens lokaler till en temporär replokal för arbetare, en plats för politiska diskussioner och möten samt en verkstadsplats för arbetsrevyn. Arbetsrevyns medlemmar består av personer med blandade arbetarbakgrunder som tillsammans under 10 dagar har skapat skulpturer, diskuterat sina arbetsvillkor och utforskat arbetarteaterns rötter och historia.

Workshopparna har utgått från den research som Dillemoth, tillsammans med konstnären Konstanze Schmitt, gjort kring arbetarteaterns historia. Rörelsen springer ur i 1800-talets Arbeiterklubs (arbetarklubbar) i Tyskland, vars mål var att vända upp och ner på kulturen i motsats till borgarklassens finkultur, som spelades på de statliga teatrarna. Varje medlem bidrog utifrån sin kompetens och blev också själva producenter som var med och utvecklade varietékvällarna. Det tyska varietéformatet *Bunter Abend* innehöll allt från sketcher, trolleri, gymnastik till poesi; att sjunga och dansa tillsammans. Under dessa föreställningar kunde arbetarna utbyta erfarenheter kring sina arbetsförhållanden och uppmuntra varandra att inte acceptera dåliga arbetsvillkor. På liknande sätt utgår *Arbetsrevyn söker medlemmar!* från medlemmarnas olika arbetarbakgrund och kastar ljus på de utmaningar de står inför.

Resultatet av *Arbetsrevyn söker medlemmar!* bygger på de workshops som genomfördes på Konsthall C i januari. På den temporärt byggda spegelscenen hänger gipsavgjutningar av kroppsdelar. Delarna är frusna skulpturer av de kroppsdelar medlemmar använder när de arbetar. Kroppsdelarna är sammankopplade med kugghjul som håller ihop dem likt en föränderlig människomaskin. Genom att använda kroppen som råmaterial är revyn inte bara en satir över vår samtids prekära arbetssituation utan sätter även fingret på det mest exploaterade arbetsmaterial; arbetare och arbetskraft. I boken *Caliban and the witch* skriver Silvia Federici *Vi kan se, med andra ord, att den mänskliga kroppen, och inte ångmotorn, inte ens klockan, var den första kapitalistiska maskinen.* På liknande sätt skapar kroppsdelarna en kollektiv arbets kropp och ett porträtt av arbete i vår samtid.

Arbetsrevyn söker medlemmar! är Home Works femte utställningsprojekt. Home Works utgår ifrån Konsthall C:s placering i en centraltvättstuga i Hökarängen och utforskar frågor kring hemarbete och hemmets politik. *Arbetsrevyn söker medlemmar!* fokuserar på kroppen och dess potential som förutsättning för arbete.

Dillemoth's praktik kännetecknas av vad han kallar en "bohémisk research" som utvecklar gemensam kunskap med hjälp av de resurser som finns till hands. Detta arbetsätt ger utrymme för misstag som leder projektet framåt. Liksom *Arbetsrevyn söker medlemmar!* bygger Dillemoth's konstnärliga metoder ofta på samarbete genom workshops och diskussioner om konstens möjligheter att förändra samhället.

Workers' Variety Show Looks for Members! - a new commission developed by Stephan Dillemoth.

This January Stephan Dillemoth converted Konsthall C into a temporary sculpture workshop and rehearsal space for the members of the workers' variety show. Over 10 days members worked together sharing their working conditions and translating their work experiences into plaster casted sculptures, improvised performances whilst learning about the history of the Workers' Theatre Movement.

The workshops are informed by research, artist Konstanze Schmitt and Dillemoth have carried out into the history of the Workers' Theatre Movement. The movement began in Germany in the 1800s within Arbeiterklubs (workers' clubs). Their aim was to create a bottom up form of culture, in contrast to the bourgeoisie culture of the state theatres. Every member of the theatre was a producer, that would contribute to the development of a show according to her or his own skills. The German Bunter Abend, or variety show, allowed everything from sketches, magic tricks, gymnastics poetry; singing songs and dancing together. Through these shows the workers would quite naturally exchange stories of their work experiences and encourage each other to challenge their exploitative working conditions. In a similar way, the Workers Variety Show looks for Members! uses the work experience of its members to cast light on the challenges they are facing.

The cumulative show at Konsthall C grows from the workshops held in January. On a temporary built mirrored stage plaster casted body parts hang mid-air. The frozen sculptures are the limbs members of the Workers Variety Show use whilst at work. By using the body as a raw material for this show, the members create not only a satire of their precarious working conditions but pinpoint the key exploitation within work - the worker's labour power. In the book Caliban and the Witch, Silvia Federici writes, We can see, in other words, that the human body and not the steam engine, and not even the clock, was the first machine developed by capitalism. Here, the casted body parts are connected to cogs evoking a collective body machine; offering a portrait of labour today.

Workers' Variety Show looks for members! is the fifth exhibition project within Home Works. Home Works, responds to Konsthall C's location within the community laundry in Hökarängen exploring the politics of domestic work and the home. Workers Variety Show looks for Members! focuses on the body and physical relationships to work.

Dillemoth's practice follows what he calls Bohemian Research developing shared knowledge using resources at hand. This process allows for the making of mistakes, which inform how his project's move forward. As with the formation of Workers' Variety Show Looks for Members! Dillemoth's artistic methods are often collaborative, built around workshops and discussions concerning art's potential to change society.

Konsthall C:

Anna Ahlstrand, Sarah Degerhammar,
Christian Malmdin, Jenny Richards,
Joran Stamatakakos & Jens Strandberg.

Tack / Thanks:

Arbetarrörelsens arkiv & bibliotek,
Alvaro Campo, Andrea Creutz, Josefin
Fürst, Per Hasselberg, Elof Hellström,
Sarah Kim, Marabouparken Konsthall,
Sophia Persson Persdotter, Mats
Strandberg, Arpad Sölter & Olav
Westphalen.

Programmen genomförs i samarbete
med ABF Stockholm.

Med stöd av / With support by:

Gothe Institut Stockholm, Kulturrådet,
The Nordic Art Association,
Stockholms stad, Konstfack &
Stockholmshem.

Konsthall C har öppet
torsdag-söndag 12-17
Alla välkomna. Alltid gratis.

*Konsthall C is open
Thursday-Sunday 12-17
Everyone welcome. Always Free.*

Konsthall C
Cigarrvägen 14, Hökarängen
(T) Hökarängen
www.konsthallc.se
info@konsthallc.se
Tel. +46(0)8-604 77 08

SÖKER

Medlemmar / Members:

→ Aina Backman
Kristin Broberg
Sophie Erlandsson
Merituuli Holm
Rebecca Hybbinette
Hashem Nazari

Jimmy Offesson
Siri Osterman
Fatemeh Rafiei
Jenny Richards
Konstanze Schmitt

Jens Strandberg
Malin Ståhl
Jo Tengblad Söder
Marika Troili
Anita Wernström
Nathalie Wuerth ←